

„Mis?” hūbis soldat vihhaga, kās sa ei tahha urist ühtegi teada, mis ma sulle andsin?”

„Jummal peab mind nuhtlema!” kõstis juut „kui herra on müsle uri pandiks andnud. Ma olen jo selle rahha ilma pandita laenanud!”

Selle kissa peale jooksid palju rahvast kokku ja jáid seisma, sedda ašja pealt watama, kuidas need mõllemad waidlesid. Soldat põris ennast rahva pole ja ütles: „Wadake, armad innimesed! Siin tahhab wanna juut mind petta ja aeab walleks, et ma mitte taskuri posse temma kätte andnud, ja sedda ei woi jo temma lastegagi tehha, et Juut soldatile 5 rubla ilma pandita ulitsa peal laenab!”

„Ja jah! se ei wöi olla”, hūbsid keik ümber seisjad, „sedda ei te üks juut mitte. Se juut on rikkas mees ja tahhab waest soldati petta! Juut wabbandas, mis ta wois, et ta uri ei olle nainud, agga kes tedda uškus, waid iggamees arwas, et jut ilma pandita soldatile rahha ei wöinud anda ja kāstksid juti wangipanna, et ta peab uri wälja saatma. Juut sai finni tirritud ja wangipandud, kus ta

piddi tunnistama, et uur temma käes on. Juut tunnistas kül, et soldat need 5 rubla olli árramaksnud, urist ei tahtnud temma teadagi. Nüüd küssis kohhus ka teiste käest, kes soldati viimisel aegl uriga nainud, kās temmaluri olnud, ehk mitte. Neised soldatid, kes temma nōus ollid, andsid tunnistust, et wanna Itsih sū alla jái. Juut piddi ühhe hea uritaggasi andma, ja et ta nenda petta tahtnud, veel raske rahha trahwi alla langes.

Need 5 rubla, mis juut soldati käest omma ahnuse himmuga, kui laenatud waest wöttis, tuulid temmale sadja rubla maksma!

Kül on se teada ammu,
Et ilmlik ahne himmu
Sind saggedaste pettab
Ja saddakordse wöttab,
Kuigi kassu lootsid sada;
Lasp' ðigus keigil' jááda. —
Mis posse sinnu omma,
Gest árra púa sinna
Maailma tühja warra,
Se teeb sul wimaks kárra,